

Feltámadt a nemzet!

(folytatás az első oldalról)

2010-ben viszont változott a helyzet. A liberális fiatalokból tántoríthatatlan nemzetivé nemesedett Fidesz vezetője, dr. Orbán Viktor ritka felhatalmazást kapott a választóktól, tőlünk, és e felhatalmazással remekül élt a nemzet és a Kárpát-haza javára. Igaz, négy év kevés volt ahhoz, hogy mindenben céljait elérje és a szocialista-kapitalista (ez is magyar jelenség) átokfutás, rombolását kijavítsa. A munkát viszont elkezdte, és iszonyú harcok árán, de számos olyan tettet hajtott végre kormányával, amelyek a liberális és zsidó befolyás alatt vergődő Európa vezetőnek nemetszését eredményezte. Orbán azonban kiállt a határon túli és belüli, azaz a külső-és belső magyarországi magyarok érdekeiért. Bebizonyosodott, hogy amit tesz az érték, nemzetmentés, előrelépés és építkezés. Vannak, mert lehetnek bírálók, Voltak, mert lehetnek hibás döntések, rosszul sikerült átszervezés, ám arra senki sem gondol manapság, hogy ki a felelős Magyarország 2010-ig tartó súlyos helyzetéért, ki és mikor engedte a most felszámolás alatt lévő, és a hatalom legfelsőbb szintjéig érő maffia elhatalmasodását. Ma csak a kampány dühöng, amolyan tébolydai stílusban... amin nem lehet csodálkozni, hiszen egy súlyos mentális zavarokkal küzdő bukott ember és egy, a keresztény szemlélettől és felfogástól távol álló magyargyűlölő zsidó tanácsadó tesz meg mindent azért, hogy ne tűnjön el végleg a hatalomból a vörös maffia.

Ma az ország – a kampány miatt – a feje tetején áll, és már nem is bosszantó, inkább szánalmas és megvetendő az, amit az ellenzék művel. A hazudozás, a vádaskodás és az aljas állítások megmutatták, hogy a magyar közélet miért lett olyan, amilyen. Hiszen, amikor a balos és liberális kizsákmányoló maffia-politikusok hazájuk és a nép ellen óbégatnak, rágalommal szórják tele a magyarság ellen Európát, hogy elnyerjék a nép által fizetett adóból nekik „járó” „tisztelt” díjat, akkor mindenki beláthatja, mert világosan láthatja, hogy egy velejéig romlott, pénzahajász, bűnöző sőpredék kormányzott 2002. és 2010. között.

Miért fontos, hogy Orbán tovább vihessen vállalt keresztjét? Nem a gazdasági fellendülés az, amit a

legfontosabbnak tartok, hanem az erkölcsi változás. Ugyanis, a második ciklus már hatással lehet a közélet tisztaságára, megtisztulására. Ha látja a **bírói kar megvehető rétege** (mert sajnos van néhány ilyen) és az **ügyészek közül** a pár balliberális felfogású, nem független, hogy az új, a tisztességes világ immár nem csak egy négy évig tartó közjáték volt, hanem a magyar valóság, úgy kénytelen lesz esküjéhez híven az igazságot szolgálni a továbbiakban - a pártok helyett. Látnia kell majd a **Mazsi-hisz ádáz magyargyűlölőtől** remegő vezetése is, hogy itt a tiszteletnek kölcsönösnek kell lennie, és megszűnt a Zoltai-féle hisztéria, a fasiszta jelzőkkel tarkított hazáurulás lehetősége. Látni fogja a **bűnöző cigányokat bátorító szocialista-liberális nemzetiségi vezetést**, hogy a törvény az törvény, amit a származás miatt nem lehet semmibe venni, mert megszűnik a Kuncze Gábor által kitalált „megélhetési bűnöző” kifejezés... magával a bűnözéssel egyetemben. A második ciklusban azok a **lumpen prolik is belátják**, hogy nem a kapitalista vörös férgek jelentik számukra a boldogulást, hanem a munka, a tisztesség, mert másképpen nem lehet megélni Magyarországon...

És a sajtó... igen, a liberális-kommunista-zsidó magyargyűlölőtől fröcsögő sajtó, amely a mai kapitalista-szocialista hazudozás talpköve... nos, ők is be kell, hogy lássák: itt az ideje az objektivitás és büntetendő a médiában leírt hazudozás. Tovább kell erősödni tehát a hazáját szerető és nemzetét mindenek fölé helyező társadalomnak, erősödni kell a hitnek, és el kell takarodnia végleg annak a farizeus sőpredéknek, amely magát szocialistának, baloldalinak nevezi, de amely az általa vezetett cégek dolgozóit aljasul kirabolja, és a nemzet vagyonát már régen zsebre tette... a büntetésnek nem szabad elmaradnia.

Végül Európának is be kell látnia valamit: A magyar ismét felülemelkedett a hírhedten művelt földrész erkölcsi magaslatain. Illetve átlépte azt csupán... Mert az európai erkölcs ma a legjobb esetben

is a földdel egyenlő... a hatósztályos Schulzoknak és a pedofil Chon banditáknak köszönhetően. Be kell látnia Európának, hogy ismét – ezer év után is - tanulhat a puszták „pogány” nemzetétől, a szabadság hírvivőtől, akik nem bánanak senkit, de életkedvet, hitet, erőt és technikát adnak a halódó nemzeteknek úgy, hogy maguk is a sírból tértek vissza az élők közé. Mert hitük, és elszántságuk van.

Istennek hála, a magyar – ha még nem is látszik egészen világosan -, összetart. Egyet akar Mátyás óta most először úgy, hogy nem a zsebében turkálás az igazi oka erre, hanem a lélek és a hit ereje. A megelevenedett akarat, a közösség szentsége. A Kárpát-haza iránt fellángoló olthatatlan szeretet.

Vannak hiányosságok, vannak sürgető feladatok, amelyeket meg kell oldani, amelyek nélkül nem volna tökéletes az átalakulás, a nemzet normális kerékvágásba irányítása. Erről azonban nem most, hanem a győzelem után fogok írni. Ma csak fohászokodom, hogy amit elkezdtünk, az ne maradjon félbe, és az az erő, amelyet duzzadni látunk minden nap, a szavazófülkékben is erő maradjon. Ezért szavaz - majd száz év után - ma a Kárpát-medence egésze Orbán Viktorra és kormányára. (Csak megjegyzem: majdnem olyan öröm ez a választás, mint 1940 szeptemberének eseményei... s ha így haladunk a nemzet céljai felé, talán lesz olyan öröm egyszer unokáink számára is, amit nagyanyáink akkor megélték...)

„Ha megszűnik a kommunista és a zsidó magyargyűlölete, amely ráadásul országot vezet ma szegény honunkban, akkor majd mindenki hazájának tekintheti Magyarországot. A zsidó is és a kommunista is. Mert ők a saját belső hon-és magyarnép-gyűlöletük miatt nem lehetnek boldogok... ha viszont látják, hogy őket – bár megérdemelnék –, mégsem gyűlölik viszont, akkor megnyugszik a lelkük, és nem gyűlölködnék tovább ők sem.” (Gróf Széchenyi János Péter, Scharnitz - 1991.)

Reméljük!

A szuverenitás illúziója

A legtöbb idősebb történésszel, újságíróval és politikusal az egyetemi éveik alatt beléjük ivódott baloldali tudás miatt van baj. A világháború két felvonása közötti időkről csak és kizárólag a szovjet, és részben a nyugati forrásokat használhatták. A keleti nyilván a marxista osztályharc szemzőgéből ítélte meg a hazánk sorsát irányító, meghatározó folyamatokat, a nyugati pedig az első felvonás ördögének, Benesnek a szemüvegén keresztül látta az eseményeket. Középut nem volt. Az eseményeket és hazánk helyzetét objektivitással kellett volna értékelni.

Meg kell tehát vizsgálnunk szuverenitásunk illúzióját.

A világháború első menetének kezdetén Magyarország nem volt szuverén állam.

Még a 67-es kiegyezés után is az Osztrák-Magyar Monarchia tagja voltunk, tehát a császár-király akaratától függött a kormányunk. Tehát nem voltunk szuverén állam. A hadüzenet ellen is hiába küzdött az akkori miniszterelnökünk, Tisza István.

Az első kommunista kormány leverése és a román megszállás után sem voltunk szuverén állam.

Sokáig nyugati felügyelet alatt voltunk. Lassan kiteljesedő szuverenitásunkat csak egyszer sikerült érvényre juttatni, amikor 1939 nyarán megtagadtuk hazánk útjainak és vasútainak használatát a baráti Lengyelország elleni német támadás céljára. Ez csak rövid ideig, 1941 tavaszáig tartott, mikor is Hitler csapa-

tai az államfő, kormányfő és a parlament engedélye nélkül, egyszerűen átvonult az országon és hazánk területét felvonulási területként használva, innen is megtámadták Jugoszláviát.

Ezzel megszakadt a rövid ideig tartó szuverenitásunk. A szerbek természetesen védekezni próbáltak s több alkalommal bombázták déli városainkat. Néhány napig sikerült ellenállnunk Hitlernek a hadjáratban való részvételünkre irányuló követelésének.

A magyar kormány nem akart és nem is lett szerződéses, ugyanis csak és kizárólag akkor kezdte az elcsatolt területeink visszaszerzésére irányuló hadműveleteket, amikor Horvátország bejelentette önállóságát, tehát Jugoszlávia jogilag megszűnt. Igaz, a nyugati államok nem ismerték el a horvát nép államalapítási jogát, ennek következtében Churchill hullarablóknak minősített minket.

Mondta ezt annak az országnak a miniszterelnöke, amely az ismert világ jórészt leigázva rabságban tartotta, az írek, velsziek és skótok nyelvét is elvette, megtiltván azok használatát, tanítását.

Ettől kezdve a német csapatok jöttek-mentek országunk területén, tehát a szuverenitásunk megszűnt, mert nem állt módunkban ezt megtiltani. Igaz, kormányunkat megtűrték, de annak nem volt joga a Honvédség fölött korlátlanul rendelkezni.

A II. Magyar hadsereg is német parancsnokság alatt harcolt.

Jellemző az akkori viszonyokra Szombathelyi vezérezredes a honvéd vezérkar főnökének mondása: **„Személy szerint számomra mindegy ki nyeri meg a háborút, mert Hitler is és Sztalin is felakasztat.”**

Mikor Hitler megunta a „Kállay kettőst” hivatalosan is megszállta az országot.

Amint a hadihelyzetük rosszabbra fordult, kevesebb katonát hagyott hazánkban, de Horthy kiugrási kísérlete kiváltotta a teljes megszállást. Ekkor szuverenitásunk látszata is megszűnt.

A **„felszabadulás” után sem kaptuk vissza szuverenitásunkat.** Hiszen 2001-ben hagyta el az utolsó szovjet katona hazánkat. Addig

csak az történhetett, amire Moszkva engedélyt adott vagy eltűrt.

Kivonulásuk után a „tankok helyett a bankok” korlátozzák szuverenitásunkat. Miután tagja lettünk az EU-nak és a NATO-nak, minden lényeges bel- vagy külpolitikai kérdésben Brüsszel rosszindulatú beavatkozására számíthatunk.

Napjainkban folyik az erőszakkal összetakolt Ukrajna szétessése. Mert minden olyan állam, amelyet a győző jogán, a lakosság tisztességes szavaztatása nélkül kényszerítenek idegen fennhatóság alá, szétesésre, felbomlásra van ítélve. **Nekünk persze a kisebbségek megszavaztatása – az igazság – mellett kellene állnunk, ha szuverének lennénk.** Ezt kívánna tőlünk az igazság, véreink érdeke. Ez esetben **legalább a magyarokta vidék, a Tiszahát autonómiáját kellene követelnünk**, de nem tehetjük. Az elnyomók, a bitorlók oldalára állított bennünket a létérdekünk.

Nyugodtan mondhatjuk, **a Horthy korszak 6-8 évén kívül, sohasem voltunk sorsunk irányítói és még ma sem vagyunk szuverén állam.**

Ezt kellene végre történészeinknek, politikusainknak, újságíróinknak, nevelőinknek tudomásul venniük.

Umbra Avis
2014, március 26
<http://szegedem.hu>